

ПАМ'ЯТІ ВИДАТНОГО ВЧЕНОГО

Ветеринарна наука України понесла тяжку втрату 4 липня 2014 року на 79 році життя пішов у вічність кандидат ветеринарних наук – **Євгеній Олександрович Краснобас**.

Це непоправна втрата для усіх нас, сумна та гірка реальність, що з життя пішов видатний вчений в галузі вірусології, чуйна і надзвичайно скромна людина, який пройшов непростий, але яскравий життєвий шлях, цілком присвятивши себе самовідданому служінню науці.

Євгеній Олександрович народився 7 лютого 1935 року у м. Омськ в сім'ї ветеринарних лікарів. Після закінчення з відзнакою Білоцерківського сільськогосподарського інституту трудився начальником деззагону Хмельницької міжрайонної ветлабораторії. З 1958 до 1969 року працював науковим співробітником відділку ветеринарії Ямпольської сільськогосподарської дослідної станції.

У 1960 році був зачислений до аспірантури при кафедрі мікробіології УСХА, яку успішно закінчив захистом кандидатської дисертації «Матеріали по вивченню етіології інфекційного (вірусного) гастроентериту свиней за допомогою культури тканин». Деякий період викладав на цій кафедрі. Але невгамовний потяг розвиватись вирішив подальшу долю науковця.

Так, у травні 1966 року Євгеній Олександрович почав роботу в м. Володимирі у Всесоюзному Науково-дослідному ящурному інституті. Був першим фахівцем з молекулярної діагностики, проводив величезну роботу з розробки нових схем діагностики та профілактики захворювань

сільськогосподарських тварин. Завжди намагався слідкувати за новітніми розробками у сфері біотехнології та ветеринарії.

З 1978 року працював у нашому Інституті, спочатку в лабораторії «Генетики», потім «Загальної вірусології», а в останні роки – «Екології вірусів».

Багато наукових робіт Євгенія Олександровича Краснобаса впроваджено у виробництво. Він є автором більше 200 наукових праць, понад 40 патентів.

Досвід, знання, мудрість поєднувались в ньому з рисами шляхетності та доброзичливості, щедрого панування колег і друзів, уваги до початківців. Разом з тим, це була надзвичайно скромна людина.

Євгеній Олександрович був прикладом для всіх. Тяжко усвідомити, що навіки пішов видатний вчений – мудрий, талановитий і відданий до кінця свого життя ветеринарній медицині.

Йому, вченому, людині і громадянину – наша безмежна вдячність і шана. Він завжди з нами.

Колектив Інституту ветеринарної медицини НААН